

египет. орден Нілу, офіцер. хрест бельг. ордена Леопольда. Іменем А. названо півострів на узбережжі Данко і пік в Антарктиді, нунатаки (скельні виступи над льодовиками) уздовж берегів Землі Греяма, гору та льодовик на Шпіцбергені, полярну наук. станцію на Півд. Шетландських о-вах.

Л-ра: *Sródka*. Т. 1; ДАЛО. Ф. 26. Оп. 5. Спр. 34; ВР. Ф. 9. № 3–5.

Р. Вовченко, О. Логвиненко, П. Шубер

АСИСТЕНТ (від лат. *assistens* – той, що стоїть поруч) – помічник спеціаліста на лекціях, лаб. і практ. заняттях. Згідно з Законом України “Про вищу освіту”, є в переліку основних посад наук.-пед. працівників вищих навч. закладів III і IV рівнів акредитації, обирають таємним голосуванням ученої ради ф-ту. В Австро-Угорщині кін. XIX та Польщі першої пол. XX ст. – найнижча (перед ст. А. і ад’юнктом) посада. Посаду ст. А. надавали особам, які мали стаж роботи на посаді А. Діяв також ін-т А.-волонтаріушів (пол. *asystent-wolontariusz*), як звичайно, студентів ст. курсів, які не отримували винагороди за працю.

М. Мельник

АСІЇВ Любослава Василівна (23.XI.1966, м. Львів) – мовознавець, україніст, канд. філол. наук (*Морфологічні явища у прикметниках сучасної української літературної мови*, 1997), доц. (2006). Закінчила філол. ф-т Львів. ун-ту (1988), аспірантуру (1996). У 1988–93 читувала; 1996–2006 асист., з 2006 доц. каф. укр. мови Львів. ун-ту. Наук. інтереси: фонетика, фонологія, морфологія. Бл. 20 праць, зокр., *До вивчення морфологічних явищ у системі формотворення прикметників* (Мовознавство. 1995. № 6); *Морфологічні процеси і розвиток національної лексики* (ВЛУ. Сер. філол. 1995. Вип. 25); *Сучасні погляди на морфологічні явища української мови* (Укр. філологія: школи, постаті, проблеми: Матеріали ювілей. конф. Львів, 1998); *Морфологічні особливості творення відтопонімних дериватів у сучасній українській мові* (Westnik Uniw. Wrocław. 2001. Т. 117).

Н. Глібчук

АСКЕНАЗІ (АШКЕНАЗІ) (Askenazy) Шимон (28.XII.1866, м. Завихвост, Польща – 22.VI.1935, м. Варшава, Польща) – історик, д-р права (1887), д-р філософії (1893), габліт. д-р. (1897), надзвич. проф. (1902), звич. проф. (1907), почес. проф. (1928). Навчався на юрид. ф-ті Варшав. ун-ту (1883–87), філос. ф-ті Геттінген. ун-ту (1889–93). У 1894–97 на практиці в Осолінеумі (Львів); 1897–02 приватдоц., 1902–06 надзвич. проф., 1906–19 звич. проф. каф. новочасної історії Польщі Львів. ун-ту. Під час I Св. війни перебував у Швейцарії. Один з найвідоміших пол. істориків поч. XX ст., знавець політ. історії Польщі, історії дипломатії та міжнар. відносин другої пол. XVIII–XIX ст. Авт. праць *Książce Józef Poniatowski 1763–1813* (Warszawa, 1905, останне

вид. 1974); *Russia-Poland 1815–1830* (The Cambridge Modern History. 1907); *Łukasiński* (Warszawa, 1908. Т. 1–2); *Polska a Europa 1813–1815* (Warszawa, 1916); *Napoleon a Polska* (Warszawa, 1918–19. Т. 1–3). У Львові створив власну іст. школу (учні М. Кукель, Е. Кіпа, А. Скалковський, Г. Мосціцький, А. Прухнік, Я. Лещинський, К. Рудницький, В. Конопчинський, М. Сокольніцький, Н. Гонсьоровська-Ірабовська та ін.) Для публікації наук. праць учнів започаткував спец. видання “*Monografie w Zakresie Dziejów Nowożytnych*”. Один із засновників Комітету допомоги жертвам війни в Польщі, один з видавців ч. “*Moniteur Polonais*” (з 1916); в.о. уповноваж. міністра і делегата пол. уряду в Лізі Націй (1920–23); делегат Польщі на конференції в Брюсселі у справі територіальної належності Вільна (1921); член-кор. (з 1907), акад. (з 1910) Краків. академії знань, член Наук. т-ва у Варшаві, почес. член Пол. іст. т-ва (з 1924). Літ. нагорода Варшави (1924).

Л-ра: *Pawłowski B. Szymon Askenazy* // Kwart. Hist. 1935. Roczn. 49; *Dutkiewicz J. Szymon Askenazy i jego szkoła*. Warszawa, 1958; *Morkowicz-Olczakowa H. Wspomnienie o Sz. Askenazym* (W setną rocznicę urodzin) // Twórczość. 1967. N 12; *Zagorski A. Szymon Askenazy i jego dzieło* // Sz. Askenazy. Książce Józef Poniatowski. Warszawa, 1974; *Barycz H. Na przełomie dwóch stuleci. Z dziejów polskiej humanistyki w dobie Młodej Polski*. Wrocław; Warszawa; Kraków; Gdańsk, 1977; ДАЛО. Ф. 26. Оп. 5. Спр. 35.

Р. Лаврецький

АСМАН (Assmann) Еміль (22.V.1900, м. Львів – ?) – філолог. Навчався на філос. та гуманіст. ф-тах Львів. ун-ту (1929–30). У 1920–21 учасник полрад. війни; 1923–26, 1931–33 мол. асист., 1934–39 ст. асист. каф. нім. філології Львів. ун-ту. Подальша доля невідома.

Л-ра: ДАЛО. Ф. 26. Оп. 5. Спр. 36.

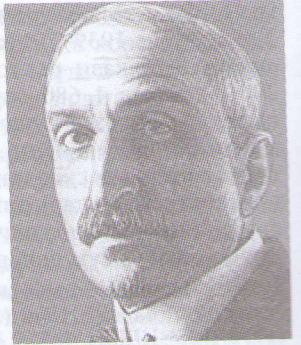
М. Мельник

АСОЦІАЦІЯ ВИПУСКНИКІВ ЛЬВІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА. Створена 2011. Президент С.А. Кубів. Мета діяльності – сприяння реалізації навч., наук., соціально-екоп. і виробн. проектів стратегічного розвитку Львів. ун-ту та створення умов для освітнього, наук., культурного і професійного спілкування випускників, студентів та викладачів. Завдання діяльності: сприяти зростанню престижу Львів. ун-ту як провід. навч. закладу у світ. спільноті ун-тів, а також професійному зростанню випускників, створити умови для повнішої їх самореалізації. Членами асоціації можуть бути фізичні особи, що є громадянами України, іноз. громадянами і особами без громадянства, які в різні роки закінчили Львів. ун-т.

Л-ра: <http://alumni.lnu.edu.ua>

С.А. Кубів

АСОЦІАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ГЕРМАНІСТІВ. Всеукр. громад. освітня спілка вчителів та викладачів нім. мови. Заснована 1993 на Всеукр. установчій конф.

Ш. Аскеназі

Л. В. Асіїв